

MECMUA

ULUSLARARASI SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

BAHAR 2016, YIL: 1, SAYI: 1, ss. 29-30

YÜKLEME TARİHİ: 03.08.2016 KABUL TARİHİ: 15.08.2016

Ferhat KORKMAZ*

LUGAZ

Bir şey-i latîf ki zâtî sebep-i ârâyiş-i âlem ve medâr-ı hayât-ı âdem olup asl ve nesli pâk ve şerâfet-i zâtiyyesi teslîm-gerde-i sükkân-ı zemîn ve eflâk olarak ibtidâ-yı âferînişten beri sergüzeşt ve hikâyâtı yerden göğe kadar velvele-bahşâ-yı hayret ve onun terbiyyetiyle iştigâl düşünülse hakîkata mûcib-i medeniyyet ve servet-i mülk ve millet olmasıyla velî-ni'met-i âlem denmeğe şâyândır.

Böyle şerâfet-i zâtiyye ve havâss-ı âliyyeye mazhar olup her türlü ta'zîmât-ı fâikaya istihkâkı güneşten ayân iken kendisine tahammül olunmaz hakâret ve meşakkati icrâya nev'-i beşer bittâbi' mecbûr ve böyle meşâkk-ı sâ mân-sûzîne hakkında bâdî-i ihtirâm mevfûr olduğundan bidâyet-i neş'etinden hadd-i kemâline vüsûlüne ve belki zamân-ı helâkına kadar her yüzden hem mu'azzez ve hem muhakkardır.

Hattâ kendisinin gam-ı hasret ve sevdâsı ezher-cihet-i cihânın başına püsküllü belâ olup hirmen-i sabr ve ârâma berk-endâz ve nâr-ı muhabbeti sîne-güdâz bir gül-çehre-i füsûn-sâz olduğu hâlde bir âfet-i âfitâb-ı tal'atın ziyâ-yı ruhsârına dildâde ve şevk-i aşkıyla acîb-i üftâde gibi bir zamân sînesi odlara yanmış ve âteş-i iftirâktan mânend-i haste-i nevmîd-i hayât benzi sapsarı olmuş ve tâ binlü mevc-i mihen ve meşakkate dalmış ve derd-i nihânîsine çâre bulmak için her renge boyanmış ve bir zamân dahi dağlar başında misâl-i mecnûn rûzgârın önüne düşüp tavus gibi dilşikârâne hîrâm ve gâh serdâb-ı i'tikâfta ârâm ve gâh kemâl-i tarâvetle arz-ı cemâl ile âlemi şîrîn-kâm ederek mânend-i deryâ-hubûb-i sabâ-yı meşk-peymâdan lücce-pezîrâ-yı hüsn-i endâm olmakta olduğu ve rû-yi dilârâmına nazar eden gürisne çeşmân-ı vuslatını münşerihü'l-bâl ve bunca hakâret gördüğü hâlde zihî asâletine yine insân uğruna itlâf- vüçûd eylemekte bulunduğu derkâr ve bunun ahvâline değil zemîn âsmân bile mağmûm olarak eşk-nisâr-ı hayf oldukça kendisi kat'â esef etmeyip ibrâz-ı rû-yi şatâret edegeldiği âşikârdır.

Fakat ne çâre ki hasebü'l-iktizâ şîve-i kader ve kazâ perde-keş-i idrâk ve zekâsı olarak hâhiş ve iştiyâk-ı dildâr-ı cefâkârı nâçâr şeytâna tabi' ve hizmetkâr edip ana şebîke-i desîse olmasıyla mecâzâta bu kadar sademât-ı dehrden Azürde mizâc ve pek çok el yumruğu yiyip ve haylice pâmâl olup rehîn-i iz'âc olmuş ve feleğin nice nice dolab-ı felâketinden geçerek germ ü serd âlemi görmüş geçirmiştir.

Hâsıl-ı kelâm mütelevvinü'l-mizâc olduğundan her bu yandığı rengin zâtına mahsûs olan hâl ile gâh mu'azzezâ ve gâh muhakkarâ başı derdlere yandığı ve na'îm-i vatanından mehcûr olduğu cümlelerin müsellemidir.

* Yrd. Doç. Dr., Batman Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, korkmaz1871@hotmail.com

İşte burası garîbdir ki her vâdide boyanmadığı renk ve çekmediği meşâkk ve renc kalmadığı ve şeytâna bile sermâye-i ihtiyâl olduğu yani hâlde nihâyetü'l-emr yüzünün ağıyla arz-ı ruhsâr-ı âlem-i nâ-pâyidâr eylemekte olduğundan hâl ve şân-i ibtidâ ve intihâsı mûcib-i basîret-i ûlü'l-epsâr ve busegâh-ı leb-i ta'zîm-i kibâr ve sıgâr olmasıyla evvel şûh-ı dil-nüvâzın be-hulûsü'l-kalb kemend-i kâkülüne giriftâr olduğumu ve zâtını kendime ve belki âlemlere mâ-bihi'l-hayât bildiğimi inkâr edemem.

Mektûbî-i Hâriciyye Hülefâsından

Hâlet

Çeviri Kaynağı

Hâlet Bey, “Lugaz”, *Mir'ât*, HTU no. 0382, 1-3. Sayılar, Ramazan-Zilkade 1279, s.44-45.

